

פלוגת הובלה 650

מקור: http://veterans.haifa.ac.il/index.php?option=com_content&view=article&id=110:650&catid=5:yehidot

פלוגה 650 הייתה פלוגת ההובלה העברית האחרונה שהוקמה, בסתיו 1942. מפקד הפלוגה היה יהודי בריטי בשם מייג'ר צ'רקהם (חכם), וסגנו היה שמואל נאמן שהחליפו בפיקוד על היחידה באפריל 1944. היחידה חנתה בארץ ישראל וביצעה שיירות מחיפה לעיראק. בשיירות אלו הוברחו לעיראק שליחים של המוסד לעלייה ב, ההגנה ו"החלוץ", וכן מכשיר אלחוט ששירת את המחותרת החלוצית בעיראק עד מלחמת העצמאות. בדרכן חזרה לארץ הבריון הפלוגה מעפילים מעיראק, רובם עריקים יהודים מחיילי הצבא הפולני החופשי בפיקודו של גנרל אנדרס, שהגיעו מברית-המועצות דרך אירן ועיראק לארץ-ישראל ולמצרים ואחר-כך לחזית איטליה.

בספטמבר 1943 יצאה הפלוגה לאיטליה והשתתפה בנחיתה של בעלות הברית בראש החוף בסלרנו. הייתה זו יחידת ההובלה השנייה שנחתה בסלרנו, ועסקה בימיה הראשונים בעיקר בהובלת הגייסות של הקורפוס העשירי אל קו החזית וממנו. חלק אחר של היחידה עסק בהובלת תחמושת ואספקה אחרת, מחופי הפריקה בסאלרנו אל מצבורים קדמיים יותר. עם נסיגת הגרמנים לקו הנהר וולטורנו, שמצפון לנאפולי, והתייצבות החזית שם, השתנו משימותיה של היחידה. פלוגה 650 עסקה עתה בפינוי שגרתי של רציפי הנמלים, ומדי פעם בהובלת חומרי גישור ליחידות הנדסה של המחנה החמישי.

במתקפת האביב של מאי-יוני לא השתתפה אף אחת מיחידות ההובלה העבריות, למעט חלק מפלוגה 650 בפיקודו של נאמן, שנחת בראש החוף באנציו שמדרום לרומא והשתתף בקרבות שהתנהלו בו. לקראת המתקפה על הקו הגותי, קודמה הפלוגה צפונה. פעילי היחידות חילקו בינם את השטחים ששוחררו באיטליה מבחינת האחריות לאיתור יהודים והגשת סיוע ראשוני להם. הפלוגה קיבלה על אחריותה את אזור פירנצה-ליבורנו. בשלהי 1944 הגיעה הפלוגה בעקבות מתקפת הקיץ של בעלות הברית לארצו. שם עבדה בעיקר בסיוע ליחידות הנדסה בהובלת חומרי ביצורים וציוד גישור ובתפקידים מקומיים שגרתיים. מפקד היחידה, שמואל נאמן, סיים את תפקידו ואת מקומו תפס קצין יהודי אחר, אדי כהנוב, שהיה מוותיקי הקצינים הארצישראליים. באפריל 1945 בעקבות מתקפת הקיץ האחרונה של בעלות הברית, הופעלה היחידה במסגרת טור ההובלה ה-86. עם תחילת ההתקדמות הועברה לפירנצה. לאחר כיבוש בולוניה עברה לעיר זו, ומשאיותיה פעלו בכל עמק הפו וצפון איטליה.

מדי פעם נשלחו שיירות לדרום, להביא אספקה ישירות לנמל נאפולי. באוגוסט 1944 השתלבה הפלוגה בהסעות של חיילי המחנה השמיני אל אוסטרמה וממנה. בבולוניה אימצה הפלוגה את חוות ההכשרה בנונאנטולה, והייתה אחראית לתחזוקתה ולהדרכתה. הפלוגה פעלה בתחילת 1946 במרכז ובצפון איטליה ובסיסה בבולוניה. בפברואר הועברה לקפואה שבדרום איטליה. כאחת היחידות העבריות הצעירות, היא קלטה שרידי יחידות ותיקות שפורקו, וכן חיילים ארצישראליים שהועברו אליה לאחר ששירתו ביחידות בריטיות. ביוני 1946 פורקה הפלוגה.